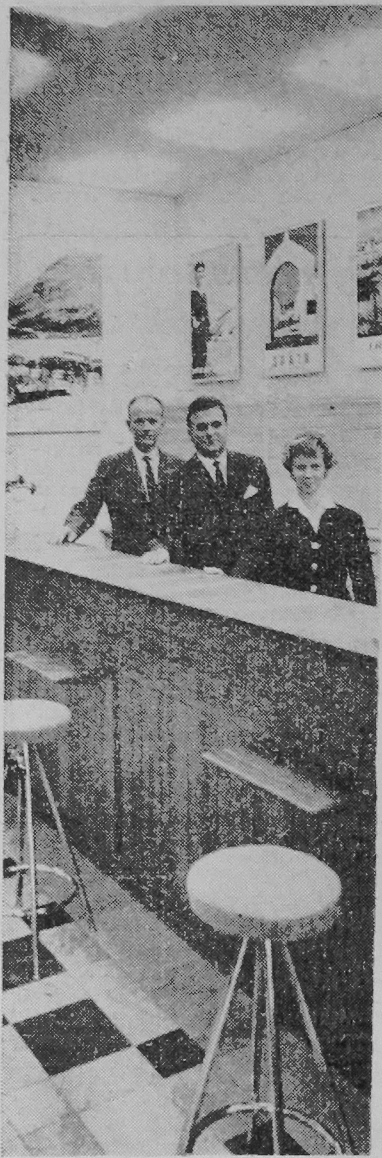

Ny resebyrå invigd SJ FÖRST I FARSTA

Stockholms tionde SJ-resebyrå invigdes i Farsta redan dagen innan den stora Farsta-invigningen ägde rum så man skulle kunna säga att SJ var först i Farsta.

Byråchef Anders Ekelund vid järnvägsstyrelsens kommersiella byrå invigde de nya lokalerna, som SJ har i samarbete med Svenska Handelsbanken. Ovan ses hr Ekelund skaka hand med bankdirektör B Odeifeldt, t v. I mitten t v bankdir B Wickman och t h distriktschef B Elwing. Stora bilden t h visar kvart innan invigningen ägde rum. De sista städerna skynkar ut. Och längst t v SJ-laget i Farsta, hr Einar Johansson, föreståndare Bertil Tegermark och fröken Stina Dahlgren. Foto S Walther.

Unikt dalatåg "gungar" förbi anrikt slott

Järnvägen Byvalla-Långshyttan i södra Dalarna — längd 27 km och spårvidd 891 mm — trotsar ännu den hotande järnvägsdöden även om persontrafiken ligger i dödsryckningen. Tåget är unikt på så sätt att det inte har genomgående broms utan det skruvbromsas. Det går en tåglägenhet varje vardag med avgång 8.05 från Långshyttan och åter 13.26. På BLJ får man en påminnelse om att de gamla ånghästarna alltså gör sin tjänst och i den kombinerade första- och andraklassvagnen "gungar" man fram på den idylliska slingrande banan mellan skogssjöar och förbi det anrika Stjärnsund.

Vislanda JHF-avd.

har i höst satt igång med att andarna "trivselkvällar" för SJ-anställda och deras familjer. Nyligen informerade lokförare Gustaf Nordahl, Nässjö, om JHF. Så följde underhållning och samkväm.

Stins i Älgårås fick Nobelpris

I dessa Nobelpristagarnas tider kan det vara av intresse att veta att det en gång för åtskilliga år sedan även fanns en stationsinspektör bland Nobelpristagarnas skara. Det är Skaraborgs Läns Tidning som tagit reda på att Älgåråsstinsen fick Nobelpris år 1908. Så här lyder historien:

1908 års fredspris delades mellan Fredrik Bajer, Danmark, och stationsinspektör K. P. Arnoldson, Sverige. Att den sistnämnde under några år från 1874 var stins i Älgårås är säkert okänt för de flesta Älgåråsbor. Här om dagen träffade vi en dotterson till fredspristagaren, advokat Backe, Stockholm, då han för första gången besökte sin mors födelsebygd, som då berättade om sin morfar. Det förhåller sig så, säger advokat Backe, att min mor föddes i Älgårås 1875, dotter till dåvarande stationsinspektorn, sedermera skriftställaren och nobelpristagaren Klas Pontus Arnoldson.

Körde på ko

Min morfars far, Olof Andersson, som även var född i Västergötland, skadades så svårt, då invigningståget mellan Göteborg-Jönköping körde på en ko med påföljd att loket välte, att han efter

amputation av benet avled. Han lämnade efter sig en stor barnaskara, som måste ut i livet för att bidra till familjens försörjning. Klas Pontus fick börja vid järnvägen, där han från biljettpojke avancerade till stationsinspektör i Jönköping och flyttade 1874 till Älgårås.

Nobelpriset

Den blivande nobelpristagaren var född 1844 och började redan på 1860-talet sin skriftställarverksamhet, som i första hand utgjorde en ständigt predikan om fred och försoning mellan folken, aktning för samvetets och tankens frihet, tron på Gud och på människans oändliga förmåga av fullkomnande. Han stod kvar i SJ:s tjänst till 1881 men började redan 1870 som tidningsman och var bl. a. redaktör för Nordiska Dagbladet, Stockholms Morgonblad, Sannings-sökaren m. fl. tidningar. Arnoldsons litterära produktion blev livligt debatterad och ledde till starka meningsbrytningar.

Riksdagsman

Han var även en tid riksdagsman och förde där fram mycket radikala åsikter. Han blev den drivande kraften i många fredssammanhang och bildade 1883 Svenska freds- och skiljedomsföreningen. Han var god vän med Hjalmar Branting, Karl Staaf, Björnstierna Björnson och Fredrik Bajer.

Min mor fick tydligen gott västgötavirke i sig. Hon blev på sin tid en av pressen uppmärksammas isprinsessa och behöll sin sportsliga och andliga spänst ända in i sin älders höst. Så synd att hon aldrig fått återse sin vackra födelsebygd, slutar stockholmsadvokaten sina kommentarer om sin morfar Nobelpristagaren.

ALVESTA JHF-AVD. har haft sitt traditionella möte till vilket också växjöavd:s medlemmar var inbjudna. Vid mötet närvar förbundsordf. Bengt Holmqvist, Stockholm, som berättade om en resa i Sovjet.

Resebyråchefer firade jubileum

GÄVLE. SJ:s resebyråföreståndare har tioårsjubilerat. Som vanligt hade mötesförhandlingarna förlagts till Hotell Baltic i Gävle. Det var också där, som f. expeditiönsföreståndaren Gunnar Paulsson första gången samlade sina föreståndarkolleger och bildade kamratföreningen. Paulsson kvarstår givetvis som föreningens speciella hedersmedlem. Att han skulle leda förhandlingarna den här gången var alltså naturligt. Ringen hade slutits.

Av föreningens 52 medlemmar hade drygt 30-talet hörsammat kallelsen. Bland dem som uteblev var utlandsbyråerna. Något som väl närmast kan förklaras av de dryga resorna.

Som första — och kanske intressantaste punkt — på programmet stod den alltmer omdiskuterade poängberäkningen. Propagandan och ackvisitionen upptog givetvis också mötesdeltagarnas intresse.

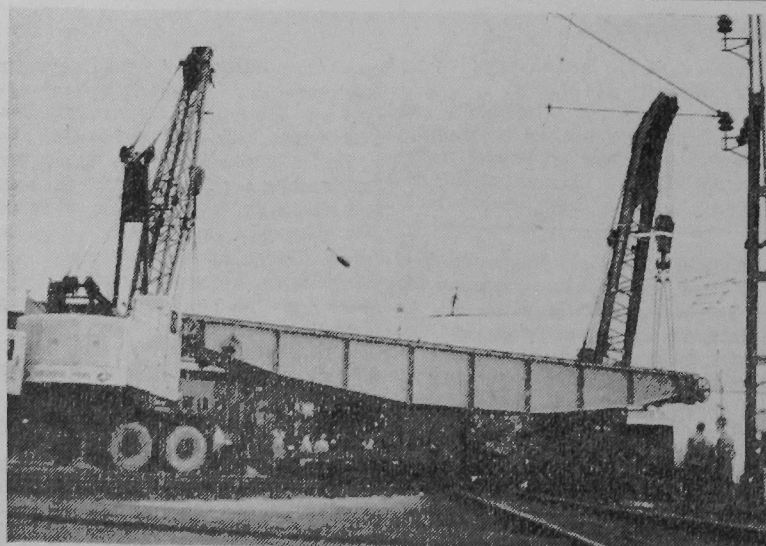
På kvällen åts en jubileumsmid-

BELÖNINGAR

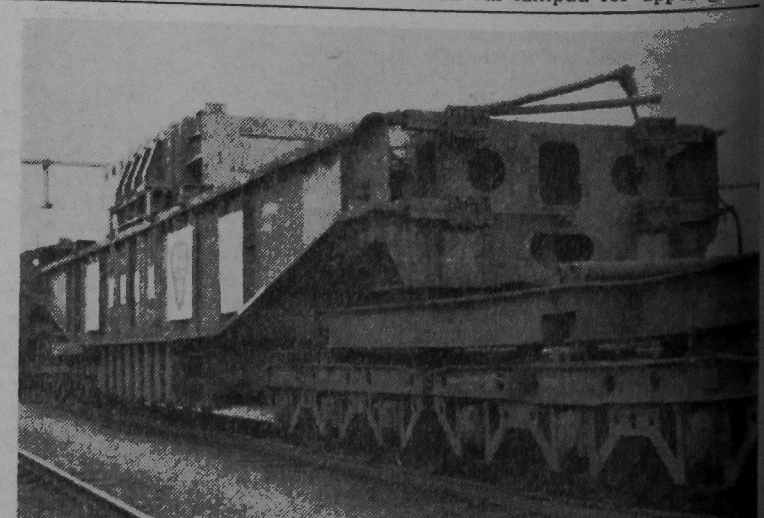
För förslag till förbättringar och nykonstruktioner har följande fått gratifikationer: stationsmästare B. Holm, Nissafors (vissa ändringar av bl. 661.7 Till våra trafikanter, bl. 661.14 Anslag rörande expeditionens öppethållande och bl. 661.20 Anslagstabelle för tågtider), förste reparatör J. Johansson, Växjö (komplettering av godsvägar, typ Lindell), reparatör E. Schön, Stockholm (ändrat utförande av stoppböck), konduktör A. Westman, Vännäs, och f. d. tågmästare J. Jalving, Göteborg C (sloppande av all biljettsamling), reparatör E. A. Nyberg, Kiruna (vissa detaljer till rälsupplag).

dag, till vilken bl. a. distriktchef Henry Palm hade inbjudits. Hr Palm tackade med att visa en grannserie ljusbilder från en resa till Kalifornien. Ett mycket uppskattat inslag i festligheterna.

Andra dagen ägnades i huvudsak åt sightseeing i gästrikebygden. Som guide fungerade Gunnar Paulsson, numera sekreterare i Gästriklands turistförening och sålunda väl lämpad för uppdraget.

En gammal vändskiva vid Sävends lokstation i Göteborg har ersatts med en ny. För att lyfta den gamla krävdes kraftiga lyftdon, eftersom skivan vägde 22 ton. Det gick med hjälp av en kran från Göteborgs hamn och en av SJ:s stora kranvagnar, närmare bestämt den som är stationerad i Nässjö. På bilden ser vi hur vändskivan hänger i luften mellan de båda kranarna.

EN TRANSFORMATOR från Belgien upp till Kusfors har i dagarna gått genom Sverige. Den var lastad på en 12-axlig specialvagn och vagn och last vägde tillsammans 234 ton. Den långa sträckan från Trelleborg till Kusfors — 1.468 km — körde man med ca 30 kms hastighet. Ovan syns transformatorn passera Krylbo.